

ที่ ศป ๐๐๑๑/ธ ๒๗/๒

ศาลปกครองเพชรบุรี

หนังสือรับรองคดีถึงที่สุด

หนังสือรับรองฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า คดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๕/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ บ. ๕/๒๕๖๔

ระหว่าง	{	นายเสกสรร พรหมณฤกษ์	ผู้ฟ้องคดี
		คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้องสอด
		นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลี ที่ ๑ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ได้ถึงที่สุดแล้ว ในชั้นศาลปกครองสูงสุด โดยศาลปกครองเพชรบุรีได้อ่านคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด เมื่อวันที่ ๑๐ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ออกให้ ณ วันที่ ๙ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

(นายธนวิธ ไซดิรัตน์)
ตุลาการศาลปกครองเพชรบุรี

อ่านเมื่อวันที่... 10 มี.ค. 2566

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๙๔/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๙๔/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๔ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { นายเสกสรร พรหมณฤกษ์ ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้องสอด
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสมอพลี ที่ ๑
คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ร้องสอดอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองเพชรบุรี
คดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๕/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ บ. ๕/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลี ตำแหน่งผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง) ระดับต้น ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ร้องสอดมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีกรณีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากเมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ระดับ ๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก

/อำเภ...

อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ได้ลงลายมือชื่อในใบถอนเงิน ฉบับลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท และยินยอมให้นางหทัยกาญจน์ แปรพิมพ์ หรือพันธุ์พงษ์ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง นำไปเบิกเงินสดแล้วเบียดบังเป็นของตนเองโดยทุจริต ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ พิจารณาแล้ว มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล สมอพลี ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการต่อประธานกรรมการ พนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี แจ้งตามหนังสือ ลับ ที่ พบ ๐๐๒๓.๒/๑๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ กล่าวคือ ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา มิได้มีหน้าที่ โดยตรงเกี่ยวกับการสั่งจ่ายหรือถอนเงิน เพียงแต่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นผู้มีอำนาจ ลงนามเบิกจ่าย ซึ่งในทางปฏิบัติผู้ฟ้องคดีจะลงนามเบิกจ่ายเงินในกรณีที่นายองค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยลึก ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก หรือหัวหน้าส่วนการคลังคนหนึ่งคนใด ไม่สามารถลงนามได้ให้ครบสามคนเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ระเบียบการเงินและการคลัง โดยเข้าใจว่าเมื่อเอกสารต่างๆ ผ่านการพิจารณาของ หัวหน้าส่วนการคลังแล้วจะถูกต้องและเรียบร้อยสมบูรณ์ ดังนั้น เมื่อหัวหน้าส่วนการคลัง ได้นำใบถอนเงินมาให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อ ผู้ฟ้องคดีได้สอบถามว่าจะนำเงินไปทำอะไร หัวหน้าส่วนการคลังแจ้งว่าจะนำไปจ่ายเงินเดือนตามปกติ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นเรื่องปกติทั่วไป ในการปฏิบัติราชการและผ่านการตรวจสอบจากหัวหน้าส่วนการคลังแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อใน ใบถอนเงิน ผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาจ่ายเงินตามใบถอนเงินดังกล่าวเบียดบังเป็นของตนเอง ซึ่งในขณะที่ลงลายมือชื่อในใบถอนเงินไม่สามารถทราบได้ว่า หัวหน้าส่วนการคลังจะนำเงินที่ได้ ตามใบถอนเงินไปเป็นของตนเอง การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ครบองค์ประกอบความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เพราะองค์ประกอบความผิด ดังกล่าวจะต้องประกอบด้วย ๑. ต้องมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ ๒. ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มิควรได้ และ ๔. โดยมีเจตนาทุจริต ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลี ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

/๒. เพิกถอน...

๒. เพิกถอนมติของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ที่มีมติเห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

๓. เพิกถอนมติของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ที่วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ลับ ที่ พบ ๐๐๒๓.๒/๑๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๓

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า นายกองคํการบริหารส่วนตำบลห้วยลึกมีหนังสือลับ ที่ พบ ๗๗๘๐๑/๐๗๓ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและคำวินิจฉัยของผู้ร้องสอด ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๙-๒-๒๖๐/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๖-๒-๕/๒๕๖๐ มายังผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ร้องสอดมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามผลการไต่สวน สรุปว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา (เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง) องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ที่ ๑๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่แต่งตั้งให้เป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน และให้มีอำนาจลงลายมือชื่อเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ต่อมา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในใบถอนเงินร่วมกับนายสุจิต ธีวชลพันธ์ และนางหทัยกาญจน์ แปรพิมพา เป็นเงินสดจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท เพื่อให้นางหทัยกาญจน์นำไปถอนเงินสดจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี เลขที่บัญชีดังกล่าวข้างต้น โดยไม่มีเอกสารเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้างหรือเอกสารเกี่ยวกับการขออนุมัติเบิกจ่าย และผู้ฟ้องคดีได้มอบใบถอนเงินดังกล่าวและได้ลงลายมือชื่อในฐานะผู้มอบฉันทะให้แก่นางหทัยกาญจน์ไปเป็นเหตุให้นางหทัยกาญจน์ไปถอนเงินสดออกจากบัญชีดังกล่าว แล้วเบียดบังไปเป็นของตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริต เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกได้รับความเสียหาย พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๔๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีความผิดอาญาตามมาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ

/การอุทธรณ์...

การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอเรื่องต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีตามที่ผู้ร้องสอดมีดินนั้น เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีมติเห็นชอบให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลือ ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวในวันเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งต่อประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การทำนองเดียวกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า หลังจากผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการต่อประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ พิจารณาอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ รวมทั้งผู้ฟ้องคดีจะต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ฟ้องคดีร่วมลงลายมือชื่อในใบถอนเงินเพื่อถอนเงินสดจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท จากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก โดยไม่มีเอกสารเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้างหรือเอกสารเกี่ยวกับการขออนุมัติเบิกจ่าย เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกได้รับความเสียหาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ กำหนดให้ผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการให้ลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ และการนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษไล่ออกจากราชการเหมาะสมกับความผิดแล้ว จึงมีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ลับ ที่ พบ ๐๐๒๓.๒/๑๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๓ รวมทั้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลือแก้ไขคำสั่ง ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ เรื่อง ลงโทษไล่ออกจากราชการตามแบบ ล.ท. ๕ เป็นกรณีเพิ่มโทษทางวินัยจากตัดเงินเดือน ๕ % กำหนดเวลา ๒ เดือน เป็นไล่ออกจากราชการ

ผู้ร้องสอดให้การว่า เหตุการฟ้องคดีนี้สืบเนื่องจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน โดยสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) มีหนังสือ ลับมาก ที่ ตผ ๐๐๕๒ พบ/๓๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ขอให้ตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก จังหวัดเพชรบุรี และบุคคลที่เกี่ยวข้อง และสถานีตำรวจภูธรไร่สะท้อนมีหนังสือ ที่ ตช

/๐๐๒๒.๖(๑๕)/๑๙๗๗...

๐๐๒๒.๖(๑๕)/๑๙๗๗ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ส่งสำนวนการสอบสวนเรื่องดังกล่าวมายังผู้ร้องสอดเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนในเวลาต่อมา โดยได้มีการแจ้งคำสั่งให้ไต่สวนข้อเท็จจริงและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยชอบแล้ว ต่อมา คณะกรรมการไต่สวนได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงตามที่มีการกล่าวหาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานเพียงพอรับฟังได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีกับพวกมีมูลความผิด จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดแล้ว จึงได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อผู้ร้องสอด โดยคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกับพวกทุจริตลงลายมือชื่อในใบถอนเงินฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก แล้วเบียดบังไปเป็นประโยชน์ส่วนตนหรือผู้อื่น จึงได้เสนอสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อผู้ร้องสอดเพื่อพิจารณามีมติ ซึ่งผู้ร้องสอดได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ในการประชุมครั้งที่ ๘๙๖-๖๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ แล้วมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวนว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ ข้อ ๓ และมีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๙๐ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งรายงานเอกสารและความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา มติซึ่งมูลความผิดของผู้ร้องสอดจึงมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเห็นชอบให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาทุจริตหรือเบียดบังเงินตามใบถอนเงินดังกล่าวเป็นของตนเองหรือของผู้อื่น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ นั้น ผู้ร้องสอดเห็นว่า ในขณะที่เกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ร่วมกับนายสุตใจ ธวัชชลพันธ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก และนางหทัยกาญจน์ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง นอกจากนั้น ในการขอเปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์และเงินฝากกระแสรายวันกับธนาคารกรุงไทย

/จำกัด...

จำกัถ (มหาชน) ชื่อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอำนาจในการลงนามเบิกจ่ายร่วมกับนายชิต เกิดเกษม นายกองค้การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก นายสุดใจ และนางหทัยกาญจน์ โดยต้องลงลายมือชื่อเบิกจ่ายอย่างน้อย ๓ ใน ๔ ราย ตามหนังสือที่ พบ ๗๗๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอเปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์และกระแสรายวัน ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่รักษาเงินและเบิกถอนเงินตามบัญชีเงินฝากดังกล่าว โดยต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดไว้ โดยเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมลงลายมือชื่อกับนายสุดใจและนางหทัยกาญจน์ในใบถอนเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท จากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ธนาคารกรุงไทย จำกัถ (มหาชน) สาขาเพชรบุรี เลขที่ ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ ชื่อบัญชี องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ซึ่งการลงนามในใบถอนเงินดังกล่าวไม่มีเอกสารเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้างหรือเอกสารเกี่ยวกับการขออนุมัติเบิกจ่ายเสนอมามาเพื่อพิจารณาประกอบการลงนามในใบถอนเงินแต่อย่างใด ซึ่งเมื่อพิจารณาจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๐ กำหนดให้การเบิกเงินต้องมีการวางฎีกาตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กำหนด และมีหลักฐานการเงินเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และให้ผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องในหลักฐานการเบิกที่เป็นภาพถ่ายหรือสำเนาทุกฉบับ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับลงลายมือชื่อในใบถอนเงิน ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ และลงลายมือชื่อในฐานะผู้มอบฉันทะ เพื่อให้ นางหทัยกาญจน์นำไปเบิกถอนเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท แสดงให้เห็นว่า เจตนาร่วมกันทุจริตเป็นเหตุให้นางหทัยกาญจน์สามารถเบิกบังเงินดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตนได้ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับนางหทัยกาญจน์ เมื่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกได้รับความเสียหาย โดยต้องสูญเสียเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกให้แก่ นางหทัยกาญจน์ ซึ่งเบิกบังไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตน และความเสียหายดังกล่าวก็เป็นผลโดยตรงจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบในส่วนของการกระทำของผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้ร้องสอดมีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยสองประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลือ ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

/เป็นการ...

เป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด หรือไม่

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลือ ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องขอศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นการยื่นฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แม้อต่อมาประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีหนังสือลับ ที่ พบ ๐๐๒๓.๒/๓๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ที่มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ก็ไม่มีผลทำให้กำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีที่ขอศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลือ ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต้องเริ่มนับใหม่นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวแต่อย่างใด ศาลจึงไม่อาจรับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องขอศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการได้

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ถือเป็นการออกคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีส่วนร่วมก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการ อันเนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๗ แต่โดยที่ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่นางหทัยกาญจน์นำใบถอนเงินและหนังสือมอบฉันทะให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อ นั้น นางหทัยกาญจน์แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าเป็นการถอนเพื่อโอนเป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนของบุคลากร ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย รายงานการตรวจสอบสืบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และรายงานผลการไต่สวนวินิจฉัยของผู้ร้องสอด นางหทัยกาญจน์ยอมรับสารภาพว่า ตนเป็นผู้นำเงินที่ได้จากใบถอนเงินไปใช้แต่เพียงผู้เดียวเพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาลนายฉลุย ปิงขำ ผู้ที่เป็นตาของนางหทัยกาญจน์ โดยผู้ฟ้องคดีและบุคคลอื่นไม่มีส่วนรู้เห็นกับการทุจริต และเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ นางหทัยกาญจน์ได้นำเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท คืนแก่องค์การบริหารส่วนตำบลครบถ้วนแล้ว อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีพยานหลักฐานใดๆ ในสำนวนคดีที่เป็นการสนับสนุนหรือแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีรู้อยู่แล้วในขณะที่ยื่นฟ้องมาจะเป็นการมอบให้

/นางหทัยกาญจน์...

นางหทัยกาญจน์ไปถอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริต การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในฐานทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ ดังนั้น มติของผู้ร้องสอดเฉพาะในส่วนที่วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิด วินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่งผลให้การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลือ ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมติของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จึงเป็นคำสั่งที่ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และย่อมมีผลทำให้การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ซึ่งได้วินิจฉัยโดยอาศัยข้อเท็จจริงและเหตุผล ในทำนองเดียวกัน และได้มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เฉพาะในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และในส่วนอื่นที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้การเพิกถอนมีผลนับแต่วันที่ มีมติดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการ ให้เป็นไปตามคำพิพากษา กล่าวคือ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาดำเนินการให้ ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการสู่สถานภาพเดิม และให้คืนเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตามกฎหมาย ที่ผู้ฟ้องคดีพึงจะมีสิทธิได้รับเสมือนหนึ่งว่ามิได้มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ทั้งนี้ ภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด อนึ่ง กรณีไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับพฤติการณ์และการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีต่อไป

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษา ที่เห็นว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจ ในการลงนามเบิกจ่ายเงินบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ ชื่อบัญชี องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ตามหนังสือ ที่ พบ ๗๗๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอบเปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ และกระแสรายวัน โดยผู้ที่มีอำนาจในการลงนามเบิกจ่าย ดังนี้ (๑) นายชิต เกิดเกษม ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก (๒) นายสุตใจ รัชชลพันธ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยลึก (๓) นางหทัยกาญจน์ แปรพิมพ์ หรือพันธุ์พงษ์ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง และ (๔) ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ซึ่งการจะถอนหรือเบิกเงินออกจากบัญชีธนาคารดังกล่าว มีเงื่อนไขจะต้องมีการลงลายมือชื่อบุคคลข้างต้นอย่างน้อย ๓ ใน ๔ คน ต่อมา นางหทัยกาญจน์ ได้นำไปถอนเงินที่ระบุว่า ขอลถอนเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท ออกจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก โดยไม่มีเอกสารประกอบฎีกาเบิกจ่ายเงินและ

/ไม่มีเอกสาร...

ไม่มีเอกสารหลักฐานใด โดยมีผู้ลงนามในใบถอนเงิน คือ ๑. นายสุตใจ และ ๒. นางหทัยกาญจน์ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีร่วมลงลายมือชื่อในใบถอนเงินดังกล่าวเป็นคนที่ ๓ โดยไม่มีเอกสารเกี่ยวกับการขออนุมัติการเบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีไม่ได้ตรวจสอบรายละเอียดของเอกสารว่ามียอดจำนวนเงินตรงกับเอกสารที่ต้องเบิกจ่ายเงินหรือไม่ และเมื่อผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในใบถอนเงินและใบมอบฉันทะให้นางหทัยกาญจน์ไปแล้ว นางหทัยกาญจน์จึงนำใบถอนเงินและใบมอบฉันทะไปถอนเงินสดจากบัญชีธนาคาร แล้วเบียดบังเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท ไปเป็นของตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริต เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกเสียหาย พุทธการณดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ตามแนวทางการลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่สำนักงาน ก.พ. ได้วางแนวทางไว้จากพุทธการณของผู้ฟ้องคดีจึงถือว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรง เมื่อผู้ร้องสอดได้ชี้มูลมาว่าเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ มติของผู้ร้องสอดในการประชุมครั้งที่ ๘๙๖-๖๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ที่ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี กรณีดำเนินการลงลายมือชื่อในใบถอนเงินลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท และยินยอมให้นางหทัยกาญจน์นำไปเบิกเงินสดแล้วเบียดบังเป็นเงินของตนเองโดยทุจริต มีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๖ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง เป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมายและมีข้อเท็จจริงเพียงพอแล้ว เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ร้องสอดแล้ว เห็นควรลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยมีการรายงานความเห็นดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จนต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลีได้มีคำสั่ง ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดี

ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องสอดขอยืนยันข้อเท็จจริงตามคำให้การที่ได้ยื่นต่อศาลปกครองชั้นต้นไว้แล้วว่า ขณะเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ระดับ ๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการเก็บรักษาเงินตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ที่ ๑๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ มีหน้าที่ตรวจนับเงินคงเหลือประจำวัน และปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจในการลงนามเบิกจ่ายบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ ชื่อบัญชี องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ที่ พบ ๗๗๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอบเปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์และกระแสรายวัน กรณีผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจในการลงนามเบิกจ่ายบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรีดังกล่าว ตามข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ที่ พบ ๗๗๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องถือปฏิบัติ ตามระเบียบและหนังสือดังกล่าวโดยเคร่งครัด ซึ่งก่อนที่จะมีการร่วมลงนามในใบขอถอนเงินฝากจากบัญชีเงินฝากธนาคารในแต่ละครั้งได้ จะต้องมีการพยานหลักฐานเอกสารประกอบ ที่แสดงให้เห็นเป็นที่แน่ชัดแล้วว่า จำนวนเงินที่จะให้มีการเบิกถอนออกจากบัญชีเงินฝากธนาคารดังกล่าว เป็นการถอนเงินเพื่อเบิกจ่ายตามงบประมาณประเภทใดและตามรายการใด เป็นการถอนเงินเพื่อเบิกจ่ายสำหรับค่าใช้จ่ายประเภทใด ซึ่งทุกรายการจะต้องมีรายละเอียด ที่เป็นเอกสารฎีกาและเอกสารการขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน มีเอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง เอกสารสัญญา ใบแจ้งหนี้หรือใบส่งมอบพัสดุหรือมอบงานเอกสารการตรวจรับพัสดุหรือมอบงาน และเอกสารอื่นๆ และถ้าหากจำนวนเงินที่จะต้องมีการเบิกจ่ายหรือถอนออกจากบัญชีเงินฝากธนาคารมีจำนวนสูงตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาทขึ้นไป จะต้องส่งจ่ายเป็นเช็คให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงินโดยตรงเท่านั้น โดยจะลงนามในใบขอถอนเงินเพื่อให้มีการถอนเงินสดออกจากบัญชีเงินฝากธนาคารในจำนวนที่สูงตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาทขึ้นไป ไม่ได้เป็นอันขาด ทั้งนี้ ตามข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ข้อ ๔๘ ข้อ ๖๘ ประกอบกับข้อ ๖๙ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ นางหทัยกาญจน์ หัวหน้าส่วนการคลัง

/ได้นำใบ...

ได้นำใบขอถอนเงินไปให้ผู้ฟ้องคดีร่วมลงนาม ซึ่งเป็นใบขอถอนเงินที่ระบุรายละเอียดว่าเป็นการขอถอนเงินสดจากบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี จำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท อันเป็นการถอนเงินสดออกจากบัญชีเงินฝากธนาคารเกินกว่า ๒,๐๐๐ บาท ที่ผิดระเบียบข้อ ๖๘ ประกอบกับ ข้อ ๒๙ (๒) และไม่มีเอกสารการขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน ไม่มีเอกสารฎีกาและไม่มีเอกสารหลักฐานประกอบต่างๆ ตามข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ประกอบกับข้อ ๔๘ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับร่วมลงนามในใบถอนเงินและใบมอบฉันทะ โดยไม่ได้โต้แย้งหรือทักท้วงความไม่ชอบด้วยกฎหมายอื่นใด เป็นเหตุให้นางหทัยกาญจน์ได้ถอนเงินสดออกจากบัญชีเงินฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก แล้วเบียดบังเป็นของตนเป็นเงินจำนวนสูงถึง ๓๗๔,๕๐๐ บาท พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงถือได้ว่าเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

การร่วมลงลายมือชื่อเพื่อให้มีการถอนเงินฝากขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกออกจากบัญชีธนาคารโดยการไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว ย่อมจะมีผลทำให้เงินของทางราชการขาดบัญชีและอาจเกิดช่องทางการทุจริตต่อหน้าที่ราชการได้ ซึ่งข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนปรากฏตามรายงานการตรวจสอบสืบสวนของสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่า เมื่อนางหทัยกาญจน์ได้นำใบถอนเงินฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ จำนวนเงิน ๓๗๔,๕๐๐ บาท มาให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อเพื่อถอนเงินจำนวนดังกล่าว โดยแจ้งว่าเป็นการถอนเพื่อโอนเป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนให้กับพนักงานและลูกจ้างนั้น ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวแตกต่างกับจำนวนเงินที่เคยจ่ายเงินเดือนให้กับพนักงานและลูกจ้างในเดือนก่อนๆ เป็นจำนวนมาก โดยจำนวนเงินที่จ่ายเงินเดือนให้กับพนักงานและลูกจ้างในแต่ละเดือนประมาณ ๒๐๘,๕๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้สอบถามนางหทัยกาญจน์ว่า ถอนเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท ไปเพื่อการใด และหากถอนเพื่อจ่ายเงินเดือนให้กับพนักงานและลูกจ้างส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก เพราะเหตุใดจึงมียอดแตกต่างกับเดือนก่อนๆ มาก จากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวมาข้างต้นจึงรับฟังได้ว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีลงนามในใบขอถอนเงินและหนังสือมอบฉันทะเพื่อให้ นางหทัยกาญจน์ไปดำเนินการถอนเงินสดออกจากบัญชีเงินฝากธนาคารขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ทั้งที่ไม่มีเอกสารการขออนุมัติเบิกจ่ายเงิน ไม่มีเอกสารฎีกา และไม่มีเอกสารหลักฐานประกอบต่างๆ ตามที่ระเบียบกำหนดไว้ อีกทั้งนางหทัยกาญจน์ยังเคยถูกตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องการเบิกจ่ายเงินและถูกลงโทษในกรณีดังกล่าวมาแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมคาดหมายหรือย่อมเล็งเห็นได้ว่า นางหทัยกาญจน์จะทำการทุจริตโดยนำเงินที่ได้จากการที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในใบถอนเงินไปใช้เป็นการส่วนตัว กรณีจึงถือได้ว่า

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมหรือสนับสนุนนางหทัยกาญจน์ทุจริตเงินของทางราชการ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีจงใจปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยฝ่าฝืนข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว จึงเป็นการกระทำไปโดยมีเจตนาพิเศษเพื่อให้ นางหทัยกาญจน์ได้ประโยชน์ที่มีควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ครอบคลุม ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามที่ผู้ร้องสอด มีมติชี้มูลแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลี ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติชี้มูล ความผิดของผู้ร้องสอด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงขอด้วยกฎหมายแล้ว

ขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องสอดว่า การลงลายมือชื่อในใบถอนเงิน ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี ประเภทออมทรัพย์ เลขที่ ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ของผู้ฟ้องคดี มิได้เป็นการจงใจฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติหน้าที่ ตามข้อ ๓๒ วรรคหนึ่ง ข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ข้อ ๔๘ และข้อ ๖๘ ประกอบข้อ ๖๙ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามอุทธรณ์ของผู้ร้องสอด แต่อย่างใด ในการขอเปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์และกระแสรายวัน ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ที่ พบ ๗๗๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกจึงได้แจ้งชื่อผู้มีอำนาจใน การลงนามเบิกจ่าย โดยมีเงื่อนไขในการลงลายมือชื่ออย่างน้อย ๓ ใน ๔ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดี ได้รับมอบหมายให้เป็นหนึ่งในผู้มีอำนาจลงนามสั่งจ่ายเงินตามหนังสือองค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยลึกดังกล่าว ย่อมหมายถึงผู้ฟ้องคดีมีอำนาจหน้าที่ในการทำธุรกรรมถอนเงินฝาก หรือสั่งจ่ายเงินจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี ประเภทออมทรัพย์ เลขที่ ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ ที่เปิดไว้ในนามองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกเท่านั้น ซึ่งเป็น คนละขั้นตอน คนละหน้าที่กับการเบิกเงินหรือจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ดังจะเห็นได้ว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ได้กำหนดเรื่องการเบิกเงินไว้ต่างหากในหมวด ๔ การเบิกเงิน ข้อ ๓๘ ถึงข้อ ๕๖ ซึ่งเนื้อหาในหมวดนี้เป็นเรื่องขั้นตอนที่หน่วยงานภายใน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะขออนุมัติเบิกเงินออกไปใช้จ่ายตามงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ซึ่ง“ผู้เบิก” หมายถึง หน่วยงานที่ได้รับงบประมาณ

/ทั่วไปและ...

ทั่วไปและงบประมาณเฉพาะ การเบิกเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๐ จึงเป็นเรื่องอำนาจหน้าที่ระหว่างหน่วยงานคลังและหน่วยงานผู้ขอเบิกงบประมาณไปใช้จ่าย เป็นคนละเรื่องคนละกรณีกับการถอนเงินฝากตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๓๗ ซึ่งอยู่ในหมวดการเก็บรักษาเงิน และในการพิจารณาว่าการขอเบิกเงินของหน่วยงานต่างๆ ตามที่ระบุไว้ในหมวด ๔ การเบิกเงิน มีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์หรือไม่นั้นก็มิกำหนดไว้ในหมวด ๖ การตรวจและอนุมัติฎีกา โดยกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยงานคลังและเจ้าหน้าที่การเงินในการตรวจฎีกาและให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการอนุมัติฎีกา โดยผู้ฟ้องคดีมิได้มีอำนาจหน้าที่ในส่วนนี้ ส่วนที่ผู้ร้องสอดอุทธรณ์ว่า หากจำนวนเงินที่จะต้องถอนออกจากบัญชีเงินฝากธนาคารจำนวนสูงกว่า ๒,๐๐๐ บาท จะต้องส่งจ่ายเป็นเช็คให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิได้รับโดยตรงเท่า นั้น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ข้อ ๔๘ และข้อ ๖๘ ประกอบ ข้อ ๖๙ (๒) นั้น ในทางปฏิบัติที่ผ่านมาการจ่ายเงินเดือนค่าตอบแทนให้กับพนักงานลูกจ้างส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก จะทำโดยการถอนเงินฝากจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี ประเภทออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ เพื่อนำไปเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี ประเภทกระแสรายวัน เลขที่ ๗๐๓-๖-๐๖๓๒๔-๑ ซึ่งเปิดไว้คู่กันตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ที่ พบ ๗๗๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยในขั้นตอนที่จะต้องออกเช็คเพื่อส่งจ่ายเงินเดือนหรือค่าตอบแทนแก่พนักงานส่วนท้องถิ่น ก็จะมีการจัดทำฎีกาและพิจารณาอนุมัติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบต่อไป ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีร่วมลงลายมือชื่อถอนเงินจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด มหาชน สาขาเพชรบุรี ประเภทบัญชีออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ เป็นเพียงขั้นตอนในการดำเนินการภายใน เพื่อนำเงินจากบัญชีออมทรัพย์ไปเข้าบัญชีกระแสรายวันตามที่เคยปฏิบัติกันมา ยังมิใช่เป็นขั้นตอนในการเบิกเงินเพื่อจ่ายให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน ซึ่งไม่มีการจัดทำฎีกาและเมื่อเป็นการถอนเงินจากบัญชีออมทรัพย์โดยสภาพย่อมไม่อาจส่งจ่ายเป็นเช็คตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๘ และข้อ ๖๙ ได้ ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาหรือจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีมิได้มีเจตนาทุจริตหรือมีส่วนร่วมสนับสนุนนางหทัยกาญจน์ให้กระทำการทุจริต เนื่องจากในขณะที่นางหทัยกาญจน์นำใบถอนเงินและหนังสือมอบฉันทะให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อนั้น นางหทัยกาญจน์แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าเป็นการถอนเพื่อโอนเป็นเงินเดือนและค่าตอบแทนของบุคลากร ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัย รายงานการตรวจสอบสืบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และรายงานผลการไต่สวนวินิจฉัยของผู้ร้องสอด ปรากฏว่า นางหทัยกาญจน์ยอมรับสารภาพว่า

/ตนเป็นผู้นำเงิน...

ตนเป็นผู้นำเงินที่ได้จากใบถอนเงินไปใช้แต่เพียงผู้เดียว เพื่อเป็นค่ารักษาพยาบาลนายฉนวน
ผู้ที่เป็นตาของนางหทัยกาญจน์ โดยผู้ฟ้องคดีและบุคคลอื่นไม่มีส่วนรู้เห็นกับการทุจริต
และเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ นางหทัยกาญจน์ได้นำเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท
คืนแก่องค์การบริหารส่วนตำบลครบถ้วนแล้ว อีกทั้งไม่ปรากฏว่า มีพยานหลักฐานใดๆ ในสำนวนคดี
ที่เป็นการสนับสนุนหรือแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีอยู่ในขณะที่ลงนามว่า จะเป็นการมอบให้
นางหทัยกาญจน์ไปถอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริต
การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในใบถอนเงินและในหนังสือมอบฉันทะให้แก่นางหทัยกาญจน์
ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนาทุจริตเพื่อให้นางหทัยกาญจน์ได้เบียดบังเงินของทางราชการดังกล่าว
ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีมิได้จงใจปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยฝ่าฝืน
ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง และข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ
ผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความความผิดวินัยร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ หรือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลือ ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่
๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติชี้มูลความผิดของผู้ร้องสอด
และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒
มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลง ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ว่า ผู้ร้องสอดได้เป็นโจทก์
ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีและบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ อท ๒๑/๒๕๖๒
ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗ ระหว่าง คณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โจทก์ กับ นายสายัณห์ สุขสงัด ที่ ๑ นายสุตใจ ธวัชชลพันธ์ ที่ ๒
นายเสกสรร พรหมณฤกษ์ (ผู้ฟ้องคดี) ที่ ๓ จำเลย ต่อมา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ
ภาค ๗ ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ให้ยกฟ้องจำเลยทั้งสาม ซึ่งรวมถึง
ผู้ฟ้องคดีด้วย เนื่องจากพยานหลักฐานจากการไต่สวนยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมกระทำ
ความผิดกับนางหทัยกาญจน์ ปรากฏตามคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อท ๒๑/๒๕๖๒
หมายเลขแดงที่ อท ๓๗/๒๕๖๔ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง
เป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟัง
สรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์
เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานส่วนตำบล ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าส่วนโยธา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินและมีอำนาจลงลายมือชื่อเบิกถอนเงิน จากบัญชีธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี ประเภทออมทรัพย์ เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยมีมูลเหตุสืบเนื่องจาก สำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๑๒ (จังหวัดเพชรบุรี) ได้ตรวจสอบกรณีร้องเรียนการเบิกจ่ายเงิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และได้ส่งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องสอดได้สวนข้อเท็จจริงและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ผลการตรวจสอบปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกจะเปิดบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาพระนครศรีอยุธยา เลขที่บัญชี ๗๐๓-๖-๐๖๓๒๔-๖ เพื่อรับโอนเงินภาษีที่ได้รับการจัดสรรจากหน่วยงานราชการ ส่วนกลางต่างๆ เมื่อมีเงินภาษีที่ราชการส่วนกลางจัดสรรให้โดยโอนเข้าบัญชีดังกล่าวแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกจะทำการถอนหรือโอนเงินภาษีที่ได้รับการจัดสรรเพื่อเข้าบัญชี ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาบ้านลาด เลขที่บัญชี ๓๐๔-๒-๒๗๑๖๕-๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก เพื่อใช้เป็นเงินที่ต้องเบิกจ่ายตามข้อบัญญัติงบประมาณ ประจำปีต่อไป ต่อมา เมื่อมีเงินภาษีที่ราชการส่วนกลางจัดสรรและโอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาพระนครศรีอยุธยา ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก จำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกกลับไม่ได้มีการถอนหรือโอนเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร สาขาบ้านลาด หากแต่นำไปฝากไว้ในบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ แทน ซึ่งบัญชีดังกล่าวเป็นการเปิดบัญชี ในชื่อองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกอีกบัญชีหนึ่ง อันเป็นบัญชีที่เปิดไว้เพื่อรองรับ การเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่พนักงานและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยผู้มีอำนาจ ในการลงนามเบิกจ่ายมี ๔ คน ได้แก่ (๑) นายชิต เกิดเกษม ตำแหน่งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลห้วยลึก (๒) นายสุดใจ ธวัชชลพันธ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก (๓) นางหทัยกาญจน์ แปรพิมพ์ หรือพันธุ์พงษ์ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง และ (๔) ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ซึ่งมีเงื่อนไขในการเบิกจ่าย ๓ ใน ๔ คน ตามหนังสือ ที่ พบ ๗๗๘๐๒/๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ เรื่อง ขอบเปิดบัญชีเงินฝากออมทรัพย์และกระแสรายวัน จากนั้น เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ นางหทัยกาญจน์ได้นำใบถอนเงินสดของธนาคารที่นายสุดใจ และนางหทัยกาญจน์ได้ลงลายมือชื่อในใบถอนเงินแล้ว นำไปให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อใน ใบถอนเงินเป็นคนที่ ๓ เพื่อนำไปขอถอนเงินสดออกจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

/สาขาเพชรบุรี...

สาขาเพชรบุรี เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ จำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท โดยไม่มีเอกสารใบฎีกาหรือเอกสารการจัดซื้อจัดจ้างหรือเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินใดๆ ทั้งนี้ นายสุตใจได้มอบฉันทะให้นางหทัยกาญจน์เป็นผู้รับเงินจำนวนดังกล่าวจากธนาคาร และนางหทัยกาญจน์ได้เบียดบังนำเงินสดจำนวนดังกล่าวที่เบิกจากธนาคารไปเป็นประโยชน์ส่วนตนโดยทุจริต ในเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกได้ดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดี คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่อ จึงมีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ที่ ๑๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๕ % เป็นเวลา ๒ เดือน แต่ต่อมาผู้ร้องสอดได้ไต่สวนในคดีหมายเลขดำที่ ๒๙-๒-๒๖๐/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๖-๒-๕/๒๕๖๐ โดยวินิจฉัยว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ร่วมลงลายมือชื่อในใบถอนเงิน โดยไม่มีเอกสารเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้างหรือเอกสารเกี่ยวกับการขออนุมัติการเบิกจ่ายเงิน เป็นเหตุให้นางหทัยกาญจน์ทุจริตเบียดบังเงินสดดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตนโดยทุจริต ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนากระทำความผิดระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเบิกจ่ายเงินของทางราชการ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้นางหทัยกาญจน์ทุจริตเงินที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย อันถือว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๔ และมีความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ประธานกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๓๔(พบ)/๐๐๕๙ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งให้นายกองการบริหารส่วนตำบลห้วยลึก พิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีตามคำวินิจฉัยของผู้ร้องสอด นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้โอน (ย้าย) มาสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลีแล้ว จึงมีหนังสือลับ ที่ พบ ๗๗๘๐๑/๐๗๓ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า สมควรลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงมีหนังสือ ที่ พบ ๗๕๔๐๑/๒๒๖ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๑ เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลี ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อมา

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกดำเนินการยกเลิกคำสั่งที่เคยสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ๕% มีกำหนด ๒ เดือน และให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกคืนสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี รวมทั้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลสมอพล้อแก้ไขคำสั่งที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามแบบ ล.ท. ๕ โดยอนุโลม แก้ไขเป็นการเพิ่มโทษทางวินัยจากโทษตัดเงินเดือน ๕% มีกำหนด ๒ เดือน เป็นไล่ออกจากราชการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกที่ ๔๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ ยกเลิกคำสั่งตัดเงินเดือน ๕% มีกำหนด ๒ เดือน ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาล ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เฉพาะในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และในส่วนอื่นที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้การเพิกถอนมีผลนับแต่วันที่มติดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา กล่าวคือ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการสู่สถานภาพเดิม และให้คืนเงินเดือนและสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดีพึงจะมีสิทธิได้รับเสมือนหนึ่งว่ามีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด อนึ่ง กรณีไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับพฤติการณ์และการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ร้องสอดไม่เห็นด้วย จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ในระหว่างพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ผู้ฟ้องคดียื่นคำแถลงต่อศาลว่า ผู้ร้องสอดได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีและบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ อท ๒๑/๒๕๖๒ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗ ระหว่าง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โจทก์ กับ นายสายัณห์ สุขสงค์ ที่ ๑ นายสุดใจ ธวัชชลพันธ์ ที่ ๒ นายเสกสรร พรหมณ์ฤกษ์ (ผู้ฟ้องคดี) ที่ ๓ จำเลย ต่อมา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗ ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ให้ยกฟ้องจำเลยทั้งสาม ซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดีด้วย เนื่องจากพยานหลักฐานจากการไต่สวนยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมกระทำความผิดกับนางหทัยกาญจน์ ปราบกฏตามคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อท ๒๑/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ อท ๓๗/๒๕๖๔ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลือ ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ที่วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการเก็บรักษาเงินไว้ ณ สำนักงานอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังเป็นกรรมการโดยตำแหน่งหนึ่งคน และกรรมการเก็บรักษาเงินอื่นอีกอย่างน้อยสองคน ข้อ ๒๖ กำหนดว่า ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังจัดทำรายงานสถานะการเงินประจำวันตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดเป็นประจำวันทั่ววันที่มีการรับจ่ายเงิน หากวันใดไม่มีการรับจ่ายเงินจะไม่ทำรายงานสถานะการเงินประจำวันสำหรับวันนั้นก็ได้ แต่ให้หมายเหตุในรายงานสถานะการเงินประจำวันที่มีการรับจ่ายเงินในวันถัดไปให้ทราบด้วย ข้อ ๒๗ กำหนดว่า เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการนำเงินที่ได้รับนำฝากธนาคารทั้งจำนวน หากนำฝากธนาคารไม่ทันให้นำเงินที่จะเก็บรักษาและรายงานสถานะการเงินประจำวัน ส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การถอนเงินฝากธนาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่ได้แยกไปทำการรับจ่ายและเก็บรักษาเงิน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเงื่อนไขการส่งจ่ายต่อธนาคาร โดยให้ผู้มีอำนาจลงนามส่งจ่ายเงินร่วมกันอย่างน้อยสามคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้บริหารท้องถิ่นและปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงนามส่งจ่ายด้วยทุกครั้ง และให้ผู้บริหารท้องถิ่นมอบให้ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าหน่วยงานอีกหนึ่งคน และให้มอบหมายพนักงานท้องถิ่นตั้งแต่ระดับสามหรือเทียบเท่าขึ้นไปเพิ่มอีกหนึ่งคนในกรณีที่ไม่มีผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อถอนเงินฝากร่วมกัน ข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การเบิกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้หน่วยงานผู้เบิกขอเบิกกับหน่วยงานคลัง โดยให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกเป็นผู้ลงลายมือชื่อเบิกเงินและให้วางฎีกาตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด วรรคสอง กำหนดว่า การเบิกเงินต้องมีหลักฐานการเบิกเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และให้ผู้เบิกลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องในหลักฐานการเบิกที่เป็นภาพถ่ายหรือสำเนาทุกฉบับ และข้อ ๔๔ กำหนดว่า เงินประเภทใดซึ่งโดยลักษณะจะต้องจ่ายประจำเดือนในวันสิ้นเดือนให้วางฎีกาภายในวันที่ยี่สิบห้าของเดือนนั้น และตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า พนักงานส่วนตำบลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม วรรคสอง กำหนดว่า ห้ามมิให้อาศัยหรือยินยอมให้

/ผู้อื่นอาศัย...

ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

จากข้อกำหนดตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น กำหนดอำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินการในการรับเงิน การเบิกเงิน และการจ่ายเงินไว้อย่างเป็นระบบ กล่าวคือ เมื่อหน่วยงานผู้ขอเบิกได้รับเงินงบประมาณประจำปีมาแล้ว หากจะเบิกเงินไปใช้เพื่อการใดตามที่จัดทำแผนงบประมาณและการใช้จ่ายเงิน เช่น งบบุคคล งบดำเนินงาน งบลงทุน ในการเบิกเงินนั้นต้องมีการจัดทำฎีกาจากหน่วยงานผู้ขอเบิก เช่น กรณีพิพาทหน่วยงานคลังขอเบิกเงินค่าตอบแทนบุคลากรก็จักต้องระบุรายจ่ายที่ต้องขอเบิกจำนวนเงินที่ขอเบิกตามอัตราค่าจ้างของหน่วยงาน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการขอเบิกเงินว่าเป็นไปโดยถูกต้องตามงบบุคลากรในแต่ละเดือนหรือไม่ ประการหนึ่ง ประการต่อมา เพื่อให้ผู้มีอำนาจเบิกเงินตามข้อ ๔๐ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ สามารถตรวจสอบอีกชั้นหนึ่งว่าเป็นการขอเบิกเงินที่เป็นไปตามงบประมาณรายจ่ายหรือไม่ โดยดูจากฎีกาการขอเบิกเงินตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ซึ่งผู้ขอเบิกจักต้องลงลายมือชื่อในฎีกาตามแบบที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด และรับรองความถูกต้องในฎีกาอันเป็นหลักฐานการเบิกเงินตามข้อ ๔๐ วรรคสอง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ซึ่งหากมีการขอเบิกเงินงบบุคลากรจริง หน่วยงานผู้ขอเบิก คือ หัวหน้าส่วนการคลังจักต้องวางฎีกาภายในวันที่ ๒๕ ของทุกเดือนตามความในข้อ ๔๔ ที่กำหนดว่า เงินประเภทใดซึ่งโดยลักษณะจะต้องจ่ายประจำเดือนในวันสิ้นเดือน ให้วางฎีกาภายในวันที่สิบห้าของเดือนนั้น และโดยที่ระบบจ่ายเงินงบประมาณในปัจจุบันเป็นการจ่ายผ่านธนาคาร โดยตามข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ซึ่งต้องมีการกำหนดตัวบุคคลที่มีอำนาจในการลงนามถอนเงินฝากร่วมกันอย่างน้อยสามคน โดยแจ้งต่อธนาคารที่ขอเปิดบัญชีไว้ นอกจากนี้ ในส่วนการเก็บรักษาเงิน หัวหน้าหน่วยการคลังต้องจัดทำรายงานสถานะการเงินประจำวันทุกวันที่มีการรับจ่ายเงินตามข้อ ๒๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ และเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการนำเงินที่ได้รับนำฝากธนาคาร หากนำฝากธนาคารไม่ทันให้นำเงินที่จะเก็บรักษาและรายงานสถานะการเงินประจำวันส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ดังนั้น คณะกรรมการเก็บรักษาเงินจึงมีหน้าที่ตรวจสอบสถานะการใช้จ่ายเงินของหน่วยการคลังว่าถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ เช่น ตรวจสอบว่ามีการรับเงินมาในแต่ละวันเท่าใด เบิกจ่ายไปเท่าใด คงเหลือเท่าใด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการในการดำเนินการรับเงิน การเบิกเงิน การจ่ายเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ กำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการร่วมกันทำงานอย่างโปร่งใส ทุกฝ่ายต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน และต้องร่วมกันตรวจสอบการเบิกจ่ายเงิน

/รวมทั้ง...

รวมทั้งการถอนเงินร่วมกันว่าถูกต้องเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือไม่ ตามหลักการปฏิบัติราชการของหน่วยงานอยู่ภายใต้หลักนิติรัฐ

สำหรับคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ระดับ ๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ที่ ๑๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการเก็บรักษาเงินและมีอำนาจลงลายมือชื่อเบิกถอนเงินจากบัญชีออมทรัพย์ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ซึ่งเปิดบัญชีไว้เพื่อรองรับการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่พนักงานและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ในการถอนเงินจากธนาคารเพื่อนำมาใช้จ่ายตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกตามข้อ ๓๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ทั้งนี้ ในการถอนเงินจากธนาคารกรุงไทยดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องตรวจสอบความถูกต้องของการขอถอนเงินจากบัญชีดังกล่าว ซึ่งเกิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับเงินงบบุคลากรและจ่ายเงินเดือนค่าตอบแทนแก่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกว่า การขอให้เบิกเงินได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ หรือไม่ หากเป็นการขอให้ถอนเงินเพื่อเบิกจ่ายแก่บุคลากร โดยตามข้อ ๔๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวกำหนดให้หัวหน้าส่วนการคลังต้องวางฎีกาภายในวันที่ ๒๕ ของทุกเดือน และจะต้องขอถอนเงินก่อนสิ้นเดือนของทุกเดือน เมื่อนางหทัยกาญจน์ แปรพิมพ์รา หรือพันธ์พงษ์ หัวหน้าส่วนการคลัง ได้นำใบถอนเงินสดจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี ดังกล่าว เพื่อการเบิกจ่ายเงินเดือนค่าจ้างแก่บุคลากรในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ขอเบิกถอนเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท โดยไม่มีหลักฐานการวางฎีกา พร้อมสำเนาหลักฐานการขอเบิกจ่ายเงินว่าเบิกไปเพื่อการใด เพียงแต่กล่าวอ้างว่าเพื่อนำมาจ่ายแก่บุคลากรเป็นเงินเดือนค่าจ้าง แม้ผู้ฟ้องคดีควรทราบดีว่า การขอเบิกเงินที่มีลักษณะจะต้องจ่ายประจำทุกเดือนต้องมีการวางฎีกาก่อนวันที่ ๒๕ ของทุกเดือนเป็นเวลานานนับเนื่องถึง ๑ ปีแล้ว และการจ่ายเงินเดือนค่าตอบแทนโดยปกติต้องมีการจ่ายก่อนสิ้นเดือน และกรณีที่นางหทัยกาญจน์นำมาขอให้ผู้ฟ้องคดีลงนามเบิกเงินล่วงหน้าเลยระยะเวลาได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทนแล้ว ประกอบกับเงินเดือนและค่าตอบแทนบุคลากรทุกเดือนมีเพียงเดือนละ ๒๐๘,๕๐๐ บาท แต่ในการขอเบิกถอนครั้งนี้มีถึง ๓๗๔,๕๐๐ บาท ซึ่งวิญญูชนโดยทั่วไปหากทำหน้าที่เช่นผู้ฟ้องคดีย่อมจดจำได้ว่าเงินเดือนและค่าตอบแทนเท่าที่เคยลงนามขอเบิกมีเพียงเดือนละ ๒๐๘,๕๐๐ บาท เท่านั้น ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ กำหนดไว้ตามข้อ ๔๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ก็จะสามารถทราบได้ทันทีว่า การขอให้ถอนเงินจากธนาคารฯ ครั้งนี้ เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้มิใช่หน้าที่โดยตรงของผู้ฟ้องคดี

/แต่เพื่อความ...

แต่เพื่อความถูกต้องตามหลักการเบิกจ่ายเงินตามวันเวลาที่กำหนดในกฎหมาย และเพื่อการทำงานโดยสุจริตของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีควรตรวจสอบเอกสารประกอบการเบิกจ่าย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการกระทำทุจริตของผู้ขอเบิกและเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ และผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการเก็บรักษาเงินมีหน้าที่ตามข้อ ๒๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ที่ต้องตรวจรายงานสถานะทางการเงินที่นางหทัยกาญจน์มีหน้าที่จัดทำตามข้อ ๒๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ อันเป็นการตรวจสอบการทำงานของนางหทัยกาญจน์ว่า ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ นางหทัยกาญจน์ได้รับมอบอำนาจให้เบิกถอนเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท แล้วดำเนินการจ่ายเงินดังกล่าวไปหรือไม่ในวันดังกล่าวก็ตาม ก็ยังไม่ชัดเจนว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนรู้เห็นกับการทุจริตของนางหทัยกาญจน์ และแม้นางหทัยกาญจน์เคยกระทำการในลักษณะเดียวกันและถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ก็ไม่ปรากฏว่าในครั้งนี มีพยานหลักฐานใด ๆ ในสำนวนคดีที่เป็นการสนับสนุนหรือแสดงให้เห็นชัดเจนว่า ผู้ฟ้องคดีรู้อยู่แล้วในขณะที่ลงนามว่าจะเป็นการมอบให้นางหทัยกาญจน์ไปถอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารเพื่อนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยทุจริต การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่อาจฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเจตนาละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงถึงเหตุแห่งการขอเบิกเงินจำนวนดังกล่าว อันเป็นการกระทำโดยรู้ว่านางหทัยกาญจน์กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นเหตุให้นางหทัยกาญจน์นำไปเบิกถอนเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท ไปใช้ส่วนตัวโดยทุจริต กระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ มติของผู้ร้องสอดเฉพาะในส่วนที่วินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสมอพลือที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ซึ่งได้วินิจฉัยโดยอาศัยข้อเท็จจริงและเหตุผลในทำนองเดียวกันและได้มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอศาลพิพากษาเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ที่เห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการดังกล่าวก่อนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เป็นเพียงการพิจารณาให้ความเห็นก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะออกคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง

/ประกอบ...

ประกอบมาตรา ๒๕ วรรคเจ็ด และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๗๐ วรรคสอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นเพียงขั้นตอน การเตรียมการหรือการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณา ทางปกครอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมิใช่คำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทบกระเทือนต่อสิทธิ หรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ในอันที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ผู้ฟ้องคดี จึงมีอาจฟ้องขอศาลพิพากษาเพิกถอนมติดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ส่วนกรณีปรากฏตามคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อท ๒๑/๒๕๖๒ หมายเลขแดงที่ อท ๓๗/๒๕๖๔ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗ ระหว่างคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โจทก์ กับ นายสายัณห์ สุขสงค์ กับพวกรวม ๓ คน จำเลย ต่อมา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗ ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ให้อยกฟ้องจำเลยทั้งสามในคดี ซึ่งรวมถึง ผู้ฟ้องคดีด้วย เนื่องจากพยานหลักฐานจากการไต่สวนยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมกระทำความผิดกับนางหทัยกาญจน์ นั้น เห็นว่า ในการดำเนินคดีอาญานั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อ ควบคุมการกระทำของบุคคลในสังคมมิให้กระทำการใดที่กฎหมายกำหนดว่าเป็นความผิดอาญา อันเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและความสงบสุขของสังคมโดยรวม ซึ่งมีอัตราโทษรุนแรงจำต้องมีพยานหลักฐานที่ชัดเจนจึงจะลงโทษผู้ฟ้องคดีได้ ส่วนการดำเนินการ ทางวินัยนั้น เป็นมาตรการในการรักษาวินัยของข้าราชการที่มุ่งป้องปรามข้าราชการที่ กระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามตามที่กฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับกำหนด ซึ่งรวมถึงธรรมเนียม ของทางราชการด้วย โดยใช้วิธีการลงโทษทางวินัย ซึ่งมีผลเป็นการปรามไม่ให้ข้าราชการกระทำ ผิดวินัยเพราะเกรงกลัวการลงโทษ ประกอบกับขั้นตอน วิธีการสอบสวน และการรับฟัง พยานหลักฐานเพื่อลงโทษบุคคลใดในทางอาญาแตกต่างจากกระบวนการขั้นตอนในการ ดำเนินการทางวินัย กระบวนการพิจารณาโทษทางวินัย ด้วยเหตุนี้ ศาลจึงไม่จำต้องถือตาม ผลของคดีอาญาตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด

ด้วยเหตุดังกล่าว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล สมอพลือ ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็น คำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ที่วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ด้วยเหตุเดียวกัน จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เฉพาะในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

/และในส่วนอื่น...

และในส่วนอื่นที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้การเพิกถอนมีผลนับแต่วันที่
มีมติดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการ
ให้เป็นไปตามคำพิพากษา กล่าวคือ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาดำเนินการ
ให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการสู่สถานภาพเดิมและให้คืนเงินเดือนและสิทธิประโยชน์
ตามกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดีพึงจะมีสิทธิได้รับเสมือนหนึ่งว่ามิได้มีคำสั่งไล่ออกจากราชการ
ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด อนึ่ง กรณีไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะดำเนินการ
ทางวินัยผู้ฟ้องคดีใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับพฤติการณ์และการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี
ต่อไป นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์

(Signature)

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายฤทัย หงส์ศิริ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เตชะชาติ

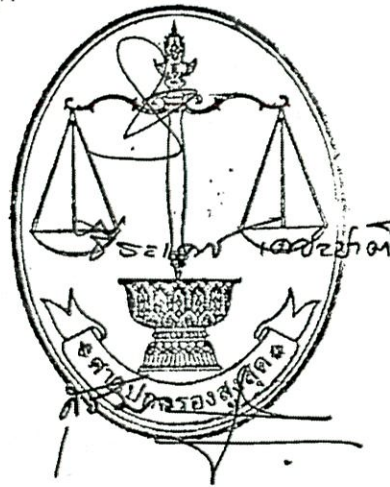
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

(Signature)

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะนิง จันทร์สงเคราะห์

มีความเห็นแย้ง

/ความเห็นแย้ง...

○ ความเห็นแย้ง

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๙๔/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๙๒/๒๕๖๖

ข้าพเจ้าตุลาการศาลปกครองสูงสุดเสียงข้างน้อยในองค์คณะที่พิจารณาคดีนี้ ในส่วนการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ หรือไม่ นั้น

เห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ระดับ ๖ สังกัด สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกตามคำสั่ง ที่ ๑๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการเก็บรักษาเงินและมีอำนาจลงลายมือชื่อเบิกถอนเงินจากบัญชีออมทรัพย์ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขา เพชรบุรี เลขที่บัญชี ๗๐๓-๐-๐๖๑๘๖-๑ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ซึ่งเปิดเป็น บัญชีไว้เพื่อรองรับการเบิกจ่ายเงินเดือนให้แก่พนักงานและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยลึก ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ในการถอนเงินจากธนาคารเพื่อนำมาใช้จ่าย ตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกตามข้อ ๓๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ทั้งนี้ ในการถอนเงินจากธนาคารกรุงไทยดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องตรวจสอบความถูกต้อง ของการขอถอนเงินจากบัญชีดังกล่าว ซึ่งเกิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับเงินงบประมาณ งบบุคลากรและจ่ายเงินเดือนค่าตอบแทนแก่บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกว่า การขอให้เบิกเงินได้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ หรือไม่ หากเป็นการขอให้ ถอนเงินเพื่อเบิกจ่ายแก่บุคลากร โดยตามข้อ ๔๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ กำหนดให้หัวหน้าส่วนการคลังต้องวางฎีกาภายในวันที่ ๒๕ ของทุกเดือน และจะต้องขอ ถอนเงินก่อนสิ้นเดือนของทุกเดือน เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางหทัยกาญจน์ แปรพิมพ์รา หรือพันธ์พงษ์ หัวหน้าส่วนการคลัง ได้นำใบถอนเงินสดจากบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเพชรบุรี ดังกล่าว เพื่อการเบิกจ่ายเงินเดือนค่าจ้างแก่บุคลากรในสังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ขอเบิกถอนเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท โดยไม่มีหลักฐานการวางฎีกา พร้อมสำเนาหลักฐานการขอเบิกจ่ายเงินไป เพื่อการใด เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบความถูกต้อง ความชอบด้วยกฎหมายของการขอถอนเงิน

/จากบัญชี...

จากบัญชีดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ แต่อย่างไร
เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ลงลายมือชื่อเป็นผู้ร่วมเบิกถอนเงินจากธนาคารกรุงไทย จำกัด
(มหาชน) สาขาเพชรบุรี ดังกล่าว เพื่อนำมาจ่ายแก่บุคลากรเป็นเงินเดือนค่าจ้างนับแต่เมื่อวันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ ผู้ฟ้องคดีย่อมทราบดีว่า การขอเบิกเงินที่มี
ลักษณะจะต้องจ่ายประจำทุกเดือนต้องมีการวางฎีกาก่อนวันที่ ๒๕ ของทุกเดือนเป็นเวลา
นับเนื่องถึง ๑ ปีแล้ว และการจ่ายเงินเดือนค่าตอบแทนโดยปกติต้องมีการจ่ายก่อนสิ้นเดือน
แต่กรณีที่น่างงหทัยกาญจน์นำมาขอให้ผู้ฟ้องคดีลงนามเบิกเงินล่วงหน้าเลยระยะเวลารับเงินเดือน
ค่าตอบแทนแล้ว ประกอบกับเงินเดือนและค่าตอบแทนบุคลากรทุกเดือนมีเพียงเดือนละ
๒๐๘,๕๐๐ บาท แต่ในการขอเบิกถอนครั้งนี้มีถึง ๓๗๔,๕๐๐ บาท วิญญูชนโดยทั่วไป
หากทำหน้าที่เช่นผู้ฟ้องคดีย่อมจดจำได้ว่า เงินเดือนและค่าตอบแทนเท่าที่เคยลงนามขอเบิกมีเพียง
เดือนละ ๒๐๘,๕๐๐ บาท เท่านั้น ดังนั้น หากผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามที่
ข้อ ๔๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ กำหนดไว้ ชอบที่จะทราบได้ทันทีว่า การขอให้
ถอนเงินจากธนาคารครั้งนี้ เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้มีใช้หน้าที่โดยตรง
ของผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่เพื่อความถูกต้องตามหลักการเบิกจ่ายเงินตามวันเวลาที่กำหนด
ในกฎหมาย และเพื่อการทำงานโดยสุจริตของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีควรตรวจสอบเอกสาร
ประกอบการเบิกจ่าย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการกระทำทุจริตของผู้ขอเบิกและเพื่อมิให้เกิด
ความเสียหายแก่ราชการและผู้ฟ้องคดีเอง ประกอบกับผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการเก็บรักษาเงิน
มีหน้าที่ตามข้อ ๒๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ที่ต้องตรวจรายงานสถานะทางการเงินที่
นางหทัยกาญจน์มีหน้าที่จัดทำตามข้อ ๒๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ อันเป็น
การตรวจสอบการทำงานของนางหทัยกาญจน์ว่า ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔ นางหทัยกาญจน์
ได้รับมอบอำนาจให้เบิกถอนเงินจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท แล้วดำเนินการจ่ายเงินดังกล่าว
ไปหรือไม่ในวันดังกล่าว การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีย่อมถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเจตนาละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงถึงเหตุแห่งการขอเบิกเงินจำนวนดังกล่าว
อันเป็นการกระทำโดยรู้ว่านางหทัยกาญจน์กระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นเหตุให้
นางหทัยกาญจน์นำไปเบิกถอนเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกจำนวน ๓๗๔,๕๐๐ บาท
ไปใช้ส่วนตัวโดยทุจริต ทั้งนี้ เพื่อให้ประโยชน์มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายของนางหทัยกาญจน์
จึงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๓
ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

/การที่...

การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นางหทัยกาญจน์ หัวหน้าส่วนการคลัง ซึ่งเป็นหนึ่งในเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจลงนามในการถอนเงินจากธนาคารดังกล่าว ร่วมกับนายชิต เกิดเกษม นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก นายสุตใจ ธวัชชลพันธ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก ขอเบิกถอนเงินเพื่อเป็นเงินเดือน ค่าตอบแทน ผู้ฟ้องคดีจึงยินยอมลงนามให้ และภายหลังนางหทัยกาญจน์ยอมรับต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแล้วว่าเป็นการกระทำของตนแต่เพียงผู้เดียว ผู้ฟ้องคดีหรือบุคคลอื่นที่ร่วมลงนามเบิกถอนเงินไม่ทราบ และเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๔ นางหทัยกาญจน์ได้นำเงินมาคืนองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึกครบถ้วนแล้ว และกรณีการเบิกเงินและตรวจสอบฎีกาเป็นเรื่องระหว่างหน่วยงานผู้เบิกขอเบิกกับหน่วยงานคลังไม่เกี่ยวกับผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า แม้นางหทัยกาญจน์ยอมรับสารภาพว่าเบียดบังเงินดังกล่าวไปใช้ส่วนตัว โดยกระทำเพียงลำพัง และนำเงินมาคืนแล้วหลังเกิดเหตุ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย แต่การนำเงินมาคืนไม่เป็นการลบล้างการกระทำความผิดกล่าวของนางหทัยกาญจน์ รวมทั้งผู้ฟ้องคดีและผู้เกี่ยวข้องกับการเบิกเงินในครั้งนี้นี้ดังได้วินิจฉัยไว้ข้างต้น ประกอบกับผู้ร้องสอดยืนยันว่านางหทัยกาญจน์เคยกระทำการในลักษณะเดียวกันและถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน ผู้ฟ้องคดีต้องระมัดระวังในการขอเบิกถอนเงินของนางหทัยกาญจน์อย่างเข้มงวดตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวข้อง เพื่อมิให้เกิดการทุจริตขึ้นอีก เมื่อได้วินิจฉัยแล้วผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจหน้าที่ในการลงนามเบิกเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยลึก และเป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ตรวจสอบเอกสารใด ๆ และลงนามในเช็คเบิกเงินให้แก่นางหทัยกาญจน์ไป จึงเป็นการให้ประโยชน์แก่นางหทัยกาญจน์ไปโดยทุจริต ข้ออ้างดังกล่าวจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอศาลพิพากษาเพิกถอนมติของถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ที่เห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เห็นชอบให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการดังกล่าวก่อนเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น เป็นเพียงการพิจารณาให้ความเห็นก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะออกคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๕ วรรคเจ็ด และประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ข้อ ๗๐ วรรคสอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นเพียงขั้นตอนการเตรียมการหรือการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาทางปกครอง มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมิใช่คำสั่งทางปกครองที่มีผลกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ในอันที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีจึงมีอาจฟ้องขอศาลพิพากษาเพิกถอนมติดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๔๒
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ส่วนกรณีปรากฏตามคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อท ๒๑/๒๕๖๒
หมายเลขแดงที่ อท ๓๗/๒๕๖๔ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗
ระหว่างคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โจทก์ กับ นายสายัณห์
สุขสงัด กับพวกรวม ๓ คน จำเลย ต่อมา ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๗
ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ให้ยกฟ้องจำเลยทั้งสามในคดี ซึ่งรวมถึง
ผู้ฟ้องคดีด้วย เนื่องจากพยานหลักฐานจากการไต่สวนยังฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมกระทำ
ความผิดกับนางหทัยกาญจน์ นั้น เห็นว่า ในการดำเนินคดีอาญานั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อ
ควบคุมการกระทำของบุคคลในสังคมมิให้กระทำการใดที่กฎหมายกำหนดว่าเป็นความผิดอาญา
อันเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและความสงบสุขของสังคมโดยรวม
ซึ่งมีอัตราโทษรุนแรงจำต้องมีพยานหลักฐานที่ชัดเจนจึงจะลงโทษผู้ฟ้องคดีได้ ส่วนการดำเนินการ
ทางวินัยนั้น เป็นมาตรการในการรักษาวินัยของข้าราชการที่มุ่งป้องปรามข้าราชการที่
กระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามตามที่กฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับกำหนด ซึ่งรวมถึงธรรมเนียม
ของทางราชการด้วย โดยใช้วิธีการลงโทษทางวินัย ซึ่งมีผลเป็นการปรามไม่ให้ข้าราชการกระทำ
ผิดวินัยเพราะเกรงกลัวการลงโทษ ประกอบกับขั้นตอน วิธีการสอบสวน และการรับฟัง
พยานหลักฐานเพื่อลงโทษบุคคลใดในทางอาญาแตกต่างจากกระบวนการขั้นตอนใน
การดำเนินการทางวินัย กระบวนการพิจารณาโทษทางวินัย ด้วยเหตุนี้ ศาลจึงไม่จำต้องถือตาม
ผลของคดีอาญาตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด

ด้วยเหตุดังกล่าว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล
สมอพลี ที่ ๑๐๗/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ
จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม
ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ที่วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี
ด้วยเหตุเดียวกัน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายด้วยเช่นกัน

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม
ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เฉพาะในส่วนที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี
และในส่วนอื่นที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้การเพิกถอนมีผลนับแต่วันที่
มีมติดังกล่าว ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการ
ให้เป็นไปตามคำพิพากษา กล่าวคือ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาดำเนินการ
ให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการสู่สถานภาพเดิมและให้คืนเงินเดือนและสิทธิประโยชน์

/ตามกฎหมาย...

ตามกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดีพึงจะมีสิทธิได้รับเสมือนหนึ่งว่าได้มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ
ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด อนึ่ง กรณีไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะดำเนินการ
ทางวินัยผู้ฟ้องคดีใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับพฤติการณ์และการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี
ต่อไป นั้น ตุลาการเสียงข้างน้อยไม่เห็นพ้องด้วย

ตุลาการเสียงข้างน้อยเห็นว่า คดีนี้ควรพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
เป็นให้ยกฟ้อง

(Signature)

(นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์)

ตุลาการเจ้าของสำนวน

(Signature)

(นายสุรัตน์ พุ่มพวง)

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

